

663

1817. Συμφωνητικόν, ἀπὸ 22 Ἰαν., μεταξὺ προκρίτου Πρεβέζης Ἀναγνώστου Ζώτου καὶ τοῦ καπετάνου Γιάννη Μπουκουβάλα, μνημ. ἐν 273, σ. 298, σημ. 4.
«... ἐ. ὁ καπετάνος δὲν ἔχει ποτέ·ς νὰ τηράξῃ κρίσιν καὶ νταβάν...».

664

1817. Πρακτικόν, 1 Μαΐου, προκρίτων Ὑδρας (37 τὸν ἀριθμόν), δι' οὗ διορίζουν τὰ μέλη (10 : «τοὺς ἐγκριτωτέρους καὶ πρωτίστους τῆς πατρίδος μας») τοῦ ναυτεμπορικοῦ δικαστηρίου Ὑδρας, ἐν 25, τ. 5, σ. 354.
«... κοινῇ ψήφῳ καὶ ἐκλογῇ πάντων τῶν ἐγκατοίκων, συναπεκατεστήσαμεν ἐπ' αὐτὸ τὸ τοσοῦτον ἀναγκαῖον καὶ σωτηριῶδες σύστημα τοὺς... Δεδώκαμεν αὐτοῖς δύναμιν πλήρη καὶ ἐξουσίαν ἀπόλυτόν τε καὶ ἀνεξάρτητον εἰς τὸ νὰ θεωρῶσι καὶ νὰ διακρίνωσι, δυνάμει καὶ ὁδηγίᾳ τῶν τοπικῶν θαλασσονομοθεσιῶν, ὅλας τὰς παρεμπιπτούσας διαφορὰς καὶ ἀπορίας τῶν τε καθαρίων, σκούρων τε καὶ κάθε ἄλλον τοπικοῦ πλεουμένου, τὰς ὁποίας κρίνοντες ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως, ἀποφασίσωσι ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ δίκαιον. Ἡμεῖς δὲ ὑποσχόμεθα αὐτοῖς σέβας καὶ ἐπακοὴν εἰς ὅλας τὰς κατὰ καιρὸν ἀποφάσεις. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμισθὶ ἐπιλαμβάνουσιν ἐν τοιαύτῳ βάρῳ, διὰ τοῦτο μένομεν ἐγγυηταὶ πρὸς αὐτούς, ὑποσχόμενοι, ἐάν ποτε ἐπισυμβῇ καταδρομὴ τις κατ' αὐτῶν ὅλων, ὅσον καὶ εἰς τινὰς τοῦ καταλόγου αὐτῶν, ἢ καὶ εἰς ἕνα μόνον, νὰ συντρέξωμεν αὐτούς... εἰς τρόπον ὅπου ἡ καταδρομὴ αὐτῶν θέλει λογισθῇ κοινὴ καὶ ἴδια πάντα ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων καὶ τοῦ λαοῦ, χωρὶς τινὰ ἐξαιρέσιν».

665

1818. Ἐγκύκλιος ἀρχιναυάρχου Σείτ Χασάν πρὸς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἀπὸ 29 Αὐγούστου, μνημ. ἐν 243, σ. 129.
«... ἡ καθεστηκυῖα συνήθεια εἶναι νὰ ἀποστέλλωνται δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, πρὸ τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Αὐγούστου ἀπεσταλμένοι (τῶν Κοινῶν τῶν νήσων) πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς δραγουμάνον τοῦ βασιλικοῦ στόλου, οἵτινες νὰ συνεισφέρωσιν ὅλα τὰ βασιλικά χρήματα καὶ ὅσα ἄλλα δίδονται κατ' ἔτος...».

666

1818. Ὅρισμὸς σ., ἀναιρετικὸς τινῶν κατὰ καινοτομίαν ζητημάτων καὶ ἐπικυρωτικὸς τῶν παλαιῶν σουρουτίων, μνημ. ἐν 76, σ. στ'.

667

1818. Νόμος Ὑδρας, ἐξ ἄρθρων 65,

ἐν 25, τ. 6, σ. 39–52. Πρβλ. 231, σ. 18–20.

«ἄρθρ. ε'. Ὁ κατὰ καιρὸν μπάς κοτζάμπασης δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ κρίνῃ ἄνθρωπον τινὰ διὰ ἁμάρτημα τινὰ ἐγκληματικόν, ἢ καὶ διὰ χρέος τινά, ἢ καὶ διὰ ὑπόθεσιν τινὰ ἐμπορικήν, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα θέλει κριθῶσιν ἀπὸ ὅλην τὴν βουλὴν τῶν κατὰ καιρὸν κριτῶν καὶ ἐκ τοῦ συγκαθεζομένου αὐτῶν μπάς κοτζάμπασης.

ιδ'. Πᾶσα ἐκδεδομένη ἀπόφασις ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν κατὰ καιρὸν κριτῶν θέλει εἶναι ἀνέκκλητος . . .

ιγ'. Ἐὰν γένη ποτὲ καὶ τινάς, καταφρονῶν τὸ τοπικὸν σύστημα, ἀπέλθῃ εἰς τὴν ὑπέρτατον ἡγεμονίαν, χωρὶς συστατικὸν ἐσφράγιστον ἐκ τοῦ Κοινοῦ γράμμα, τὸν τοιοῦτον, ὅποιος καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι, ὁ κατὰ καιρὸν μπάς ρεῖζης εἶναι εἰς χρέος, ὅχι μόνον νὰ μὴ δεχθῇ τὸν τοιοῦτον . . . ἀλλὰ καὶ νὰ μεταχειρίσῃ πάντα τρόπον εἰς τὸ νὰ παιδευθῇ ὡς κακοποιὸς καὶ φθορεὺς τοῦ νιζαμίον τῆς πατρίδος.

κ'. Ὅστις ἤθελε κινήσει ἀγωγὴν κατὰ τινος καὶ στείλει εἰς τὴν πατρίδα μπουμπασίον, εἶναι εἰς χρέος νὰ πληρώσῃ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ζωοτροφίας αὐτοῦ.

κγ'. Κάθε πλεούμενον τοπικὸν καὶ ξένον ὁποῦ ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδα μὲ θροφὰς εἶναι εἰς χρέος διὰ νὰ πωλῇ εἰς τὸν κοινὸν λαὸν τρεῖς ἡμέρας, μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τρεῖς, δύναται νὰ πωλήσῃ αὐτὰς ὅθεν αὐτῷ συμφέρει.

κδ'. . . . πᾶσα ἀπόφασις (τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κριτηρίου) ποιεῖται νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ὅλον τὸν κλῆρον καὶ ἐὰν τινὰς ἐκ τῶν διαφερομένων γράμῃ ἐαυτὸν ἀδικούμενον, ἢ βουλὴ τῶν κατὰ καιρὸν κριτῶν εἶναι εἰς χρέος, ἐμφανιζόμενον τοῦ τοιούτου, νὰ ἐπεξεργασθῇ τὴν διαφορὰν αὐτοῦ . . .

κε'. Περὶ μεταητῶν ἐπιστρεφόμενων : Ἀπὸ Ρωσίας, Μωλδοβίας, δηλαδὴ Θάλασσαν, τὰ δίδουν διάφορον 6 σ/ο ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀσπασαν Θάλασσαν ὅλην, διάφορον 4 % . . .».

668

1818. Γράμμα πΚ.,

ἐν 178, σ. 229–230, τῆς 7 Ὀκτωβρίου.

« . . . ἀποφαινόμεθα καὶ ἐντελλόμεθα, ὅτι δεόν νὰ ἐνεργῇ οὕτως ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι τὰ τοιαῦτα συνοικέσια ὀρθοδόξων μεθ' ἑτεροδόξων . . . καὶ πληθύνονται τέκνα μικτὰ καὶ τῶν θείων νόμων καὶ κανόνων ἀλλότρια . . .».

669

1818. Ἐγγραφον, τῆς 10 Μαΐου, ἐκ 14 ἄρθρων, περὶ διοικητικῆς ὁργανώσεως Κοινότητος Κάστρου τῆς Νάξου,

ἐν 234, σ. 333–335.

(Ἐκλογή τεσσάρων συμβουλατόρων-διοικητῶν τοῦ Κοινοῦ καὶ δύο προεστῶν, ὡς συντύχων καὶ ἐπιτρόπων. Ἐὰν τις ἔχων διαφορὰν τινὰ πρὸς τινά, καλέσῃ «μουςαμπίον», τὰ ἔξοδα τούτου θὰ βαρύνουν τὸν ἡττηθησόμενον τῶν διαδίκων καὶ ὅχι τὸ Κοινόν. Τὸ «σεντουκι» τοῦ Κοινοῦ νὰ κρατῇ ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Ἡ θητεία τῶν ἀρχόντων νὰ εἶναι ἐνιαύσιος).

